משום איירא אלא למאן דאמר בסוכה קטנה מחלוקת וכי דרכה של מלכה לישב בסוכה קטנה? אמר רבה בר רב אדא לא נצרכה אלא לסוכה העשויה קיטוניות קיטוניות, וכי דרכה של מלכה לישב בסוכה העשויה קיטוניות קיטוניות? אמר רב אשי לא נצרכה אלא לקיטוניות שבה: רבנן סברי בניה בסוכה מעליא הוו יתבי ואיהי יתבה בקיטוניות משום צניעותא ומשום הכי לא אמרי לה דבר ור' יהודה סבר בניה גבה הוו יתבי ואפ"ה לא אמרי לה דבר. *אמר רב שמואל בר יצחק: *הלכה צריכה שתהא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו. א"ל רבי אבא במאן כב"ש? א"ל אלא כמאן איכא דאמרי אמר רבי אבא דאמר לך מני? א"ל ב"ש היא ולא תזוז מינה, מתקיף לה רב נחמן בר יצחק ממאי דב"ש ובית הלל בסוכה קטנה פליגי דלמא בסוכה גדולה פליגי וכגון דיתיב אפוכמא דמטולתא ושולחנו בתוך הבית דבית שמאי סברי גזרינן שמא ימשך אחר שולחנו ובית הלל סברי לא גזרינן, ודיקא נמי דקתני *מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב"ש פוסלין ובית הלל מכשירין ואם איתא "מחזקת-ואינה מחזקת" מיבעי ליה, דבסוכה קטנה לא פליגי והתניא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו כשרה רבי אומר עד שיהא בה ארבע אמות על ארבע אמות ותניא אידך רבי אומר *כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות פסולה (תב"א) אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה ואילו "שולחנו לא" קתני, קשיין אהדדי? אלא לאו ש"מ הא ב"ש, הא ב"ה, אמר מר זוטרא מתניתין נמי דיקא מדקתני ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין" ואם איתא "בש"א לא יצא וב"ה אומרים יצא מיבעי ליה, ואלא קשיא "מי שהיה? לעולם בתרתי פליגי: פליגי בסוכה קטנה ופליגי בסוכה גדולה וחסורי מיחסרא והכי קתני מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב"ש אומרים לא יצא וב"ה אומרים יצא, ושאינה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו בלבד ב"ש פוסלין ובית הלל מכשירין. מאן תנא להא דתנו רבנן בית שאין בו ארבע אמות על ארבע אמות פטור מן המזוזה, ומן המעקה, ואינו מטמא בנגעים, ואינו נחלט בבתי ערי חומה, ואין חוזרין עליו מעורבי המלחמה, ואין מערבין בו, ואין משתתפין בו, ואין מניחין בו עירוב, ואין מניחין בו עירוב. ואין מעשר והטולר מן הבאים: למעשר ולטמא מן הבאים מותר ליכנס בו ועוד הוא ליה למימר לענין פתח בית אב של גערה המאורסה: ואין

לא נצרכה אלא לקיטוניות שבה. מה שדחק בקונטרס לרב חנן בר רבה מה ראיה לרבי יהודה הא לא אפשר לשבעה בניה בשבעה טפחים לא פירכא היא דדילמא אלכה טובא אבל לא היתה רחבה *שבעה טפחים ובניה באותו אורך הוו יתבי:

דאמר לך מני ב"ש היא ולא תזוז מינה כו'. בסדר רב עמרם פסק בשאה מקומות הלכה כב"ש חדא הא דלא דסוכה לריכה שתהא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו ואידך במגמות פרק התכלת (דף מ. ותס) גבי סדין בזיגים ב"ש פוטרין וב"ה מחייבין עוד לשם כמה חוטין הוא טוען ב"ש אמרי ד' ובה"א ג' עוד אתם כמה תהא משולשלת בית שמאי אומרים ד' ובה"א ג' בכל הני עבדי כב"ש ואידך במסכת ברכות פרק אלו דברים (דף נא:) בש"א מכבדין [אתם] הבית ואח"כ טטלין לידיס ואמרינן בגמ' בטולה פירקין הלכה כב"ה בר מהך עוד אתם בסוף